

НЕЗЕМЕНЪ БИСЕРЪ

Пробъгватъ по-ношнитѣ листи
Следи отъ неземна ржка;
Поведень отъ стъпки лжчисти,
Минавамъ безмълвна рѣка.

Дочувамъ отъ горскитѣ грани
За джбъ срѣдъ незнайни поля,
За скрито безценно имане
Подъ призрачна бѣла скала.

Тамъ нанизъ презъ ношитѣ грѣе,
По-грѣйналъ отъ бледни луни:
Сълзи на залобена фея,
Що вѣчната скръбъ вкамени.

Ще нося вълшебния бисеръ,
Той ликъ на разлжка таи,
Орисана горестъ отнуса
И сили целебни струи.